

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KOZLÖNYE.

MEGJELEN NAPONKINT PENTEK ES VASARNAP KIVETELÉVEL.

Előfizetési árak:
 helyben, vagy postán küldve:
 Egész évre... 10 frt. — kr.
 Félévre... 5 „ — „
 Negyedévre... 2 „ 50 „
 Egy hónapra... 1 „ — „
 Egyenlő részletekben...
 Egyenlő részletekben... 4 kr.

A lap szellemi részét illető minden köz-
 ony a szerkesztőségbe (Főter 1828. sz.)
 bérmentve küldendő.

Előfizethető helyben:
 Felső K. Lajos könyvkereskedésben
 és a kiadóhivatalban (Főter 1828. sz.)
 eladt.

Hirdetési díj:

Négy hasábhöz petít sorát 5 kr. Nagyobb
 terjedelmű és többszöri hirdetések alk-
 szorított ártárral. Azon hirdetések fel. Helyg-
 díj minden külön bejegyzésért 30 kr.

Hirdetést vagy reklámot megfogadó
 újságosok sora 50 kr.

Nyitási közlemények minden petít sorra
 30 kr. ártár.

Hirdetéseket fölvetésnek a szerkesztőség
 nem az kiadóhivatalban (Főter 1828. sz.)
 eladt.)

Kéziratok nem s dntnak vissz

Ebéd előtt.

»A tisztí létszám szaporítása.«
 »A tábori zászlóaljok altisztí lóállomá-
 lománjának emelése.«
 »170 000 darab új Manlicher fegy-
 ver beszerzése.«

Ezek azon címek, a melyekben megnevezett katonai szükségletekre a közös hadügyi költségvetésbe kerek 4, azaz négy millió forintot vettek fel. És az egész művelet nagyon simán, egyszerűen és minden zaj nélkül viteltt keresztül.

Krieghammer ur, a közös hadügy-miniszter szép csendesesen felsorolta a címeket és azt mondá: Erre 4 millió kell.

Bánffy Dezső báró és Lukács László magyar miniszterek egyszerűen rámondták az — igent és — elmentek ebédelni Windischgrätz osztrák miniszterelnökhöz.

Ebéd előtt tehát megkönnyíték a lelkiismeretüket négy millió forinttal és megterheltek a közös költségvetés szükséglet rovátát ugyanennyivel.

Ahhoz tehát, hogy két magyar miniszter Bécsben Windischgrätz herceg ur asztalánál egy ebédet elkölthessen, — csak éppen annyi kell, hogy 4 millió forintot megszavazzon Krieghammer urnak először azért, hogy megszaporítsa a tisztí létszámot másodsor, hogy emelhesse a tábori zászlóaljok altisztí lóállományát és harmadszor, hogy beszeressen 170 ezer darab új Manlicher-puskát.

Hát ez mind igen szép, igen egyszerű, de egyáltalán igen csudar dolog is.

Mert, hogy egy közös hadügyminiszter egyszerűen kifundáljon három gonosz címet és csak annyi argumentumot adjon hozzá, hogy — kell és a magyar kormány két tagja egyszerűen csak annyit mondjon, hogy:

Nagyon jól van, s ezzel neki üljenek a Windischgrätz herceg ebédjének, bizonyára igen egyszerű és csendes lefolyása annak a közös kormányzati műveletnek, a mely azt eredményezi, hogy a monarchia két felének népei a jövő esztendőben éppen csak 4 millió forinttal áldozzanak többet a hadügy mólóhájának, mint a hogy ezt a jelen évben cselekedték.

Tehát szaporítani kell a tisztí létszámot. Jó: de hát ebben az örökösnek tetsző békeidőben mi az Isten csodáját csinál Krieghammer ur azzal a sok tiszttel?

Sok a más pályán élni nem tudó existenciája és ezeket csak a hadsereg tisztí karában lehet a megélhetés feltételeihez juttatni?

Nyilván ez lehet az indító oka a tisztí létszám emelésének, mert háborus hírekről nem szólnak a krónikák, s így ez nem lehet indok a Monarchia népeinek módfelett való megadóztatásához.

Beszél a közös hadügyminiszter valami tábori zászlóaljok altisztí lóállományának emeléséről is.

Hát mi semmit sem tudunk arról, hogy a hadsereg jelenlegi lóállományát valamelyes epidemia pusztítaná; arról sem tudunk, hogy a közös hadsereg valahol messzeföldön akar táborozni, s ebből az okból még altisztek alá is lovakat kelljen adni.

No de hát Bánffy Dezső és Lukács László úgy találják, — hogy erősen megfogytakozott az altisztí lóállomány és az csak természetes dolog, hogy a mi fogy, azt szaporítani kell, mert máskülönben ma-holnap nem lesz se altisztí,

se lóállomány, s ez veszélyeztetné a monarchia népeinek biztonságát.

No meg fogyták vannak a Manlicher-puskák is, azt mondja Krieghammer lovag. És hogy hirtelenében mind el ne fogyjon, hát csak éppen 170 ezer darab-bal kell kiegészíteni a fegyver állományt.

Már, hogy aztán Krieghammer lovag elkalauzolta-e Bánffy Dezső és Lukács László urakat a fegyvertárba, hogy személyesen győződjenek meg a fegyvertárakban észlelhető fogyatkozásokról, arról nem szól az irás; de abból a tényből, hogy száz nékül megszavazták a 170 ezer új puskára szükséges milliókat, azt kell következtetnünk, hogy vagy csakugyan kevés a puska, vagy a fegyvertárnak nincs megrendelése, s gondoskodni kell a részvényesek osztalékáról.

Bizony, ha elgondolja az ember, hogy mindegyik komikusnak tetsző dolgok odafenn Bécsben a közös miniszterek tanácskozó termében egészen komolyan és egészen ünnepélyes alakban tárgyaltattak napokon keresztül — nehéz dolog el nem szomorodnunk ama nagy könnyelműség felett, melylyel a hatalom urai pazarolják a népek verejtékkel szerzett filléreit olyan meddő szükségletre, a melyekből a nemzeteknek vajmi kevés hasznuk szokott lenni.

És még ha mindezt ebéd után tennék, a mikor a jó kedv tulsulyra jut a józan sz felett, nem is nagyon csodálkozánk a dolog felett, de ebéd előtt, a mikor az ész még tisztán lát, kissé lelkellen dolog olyan könnyelműen dobálózni a milliókkal.

Igaz, hogy Bánffy Dezső és Lukács László urak megkapták a kárpótlást a Windischgrätz herceg ebédjében; de kik és mikép kárpótolják a népet ennek a gonosz gazdálkodásnak a káros következményeiért?

Ezt fontolják meg azok az urak: de lehetőleg — ebéd előtt.

Beszélgetés dr. Ratiuval.

Szeged, államfogház, 1895. ápr. hó

Egy alkalommal a nemzetiségi kérdésre vonatkozólag kertem ki nyilatkozatot. Dr. Ratiu a nemzetiségi kérdésről a következőkben nyilatkozott:

Mi csak azt követeljük, hogy a magyar állam a szentesített törvényeket tartsa be. A nemzetiségi törvények 6. § sa értelmében járunk el akkor is, a mikor a kolozsvári törvények előtt románul beszélünk.

— A magyar állam e törvények betartását illetőleg nem tesz semmi intézkedést?

— Nem! Igéreteket tesz ugyan, de azokat mindaddig be nem váltotta.

— Mit gondol a doktor ur, mi következménye lehet annak, ha az állam ezen törvényeket nem tartja be?

— Nem lehet tudni. Állhat be egy váratlan fordulat, a mely aztán a mi javunkra fogja eldönteni e kérdést. A jövő politikájába bele látni most még lehetetlen. Különbben a magyar állam az oka egyedül, hogy Magyarország ma nem egy, nem tiszta magyar nemzet lakja. Tett volna egy évszázaddal ezelőtt, a mint tettek a többi európai államok. Magyarosított volna régebben. A magyar népet lovasnak mondják. Ha egy nép lovas, nem szabad magának az államnak is lovasnak lenni. Magyarosította volna azonnal a betelepelt népeket és ne várta volna be csupa előzenységből, a mig az a néhány száz ezer ember egy nemzeté névi ki magát.

— És most, a midőn századok óta el nyelvben, szokásaiban és vallásában, akarja őket, ha kell kényser eszközökkel is kivekötötteti szokásaiból nyelvéről, vallásából, azaz nemzetiségéből.

— A doktor ur elfeledi, hogy mik történnék az oroszországi románokkal. Beszár-
 biában általában a panasz az oroszok ellen, a kik kézzel-vassal kényszerítik a betelepelteteket, hogy oroszokká legyenek.

— Ez igaz.
 Tekintsük Németországot, amely Elzász

Lotharingia lakóit alig 15—20 év alatt teljesen elnémetesítette.

— Ez nem áll miután Elzász Lotharingia már eredetileg a németeké volt és azok lakói is mindig inkább vonzódtak a németekhez, mint a francziákhoz. Magyarország törvényben kimondja, hogy hivatalt is csak az viselhet, a ki magyarul tud. Ez helyes és mi, ha a magyar hivatalokban alkalmazást óhajtunk nyerni, mindig megtanulunk magyarul. Az államra az csak üdvös, ha az ország egy polgára megtanul más nyelvet is, legyen az német franczia, avagy román. Mar Szt. István megmondotta, hogy gyenye az az ország, a hol csak egy nyelvet beszélnek. A római birodalom csak addig volt nagy és hatalmas, a mig a romaiak a letelepelt, avagy a legyőzött népeknek meghagytak nyelvét, vallását és szokásait és csak azt követték tőlük, hogy a római törvényeket tiszteletben tartják. A legyőzött népek megváltak hódítókkal elégedve és ha arra került a sor, büszken vallottak magukat római polgaroknak.

Magyarországon az 1830. évben még hire hamva se volt a nemzetiségi kérdésnek. — De a k Ferencz, majd Széchényi István és Kossuth Lajos voltak azok, a kik Magyarországon a nyugot európai államok után indulva, legelőször felvetették a nemzetiségi kérdést. Annak előtte nem beszéltek sem magyar, sem pedig német, vagy román emberről, hanem csak nemes és jobbgyről. A népek saját nyelveiket elhanyagolták s ugyszólván valamennyien latinul beszéltek.

Tekintsük, hogy egy kenyéren három ember osztozkodik. Magyar, német és román. Békésen, egyetértésben élnek és testvériesen esznek a kenyérből is. Ha jön ellen, természetes, hogy a kik eddig békésen ettek, testvériesen osztozkodva a kenyéren, most közösen egyszerre ragadnak kardot és küzik az ellent. Miért nem üzi Magyarországon az állam ezt a politikát és miért akar mindenképp magyarosítani. És ha magyarosítani akar, miért nem teszi azt ügyesen, észrevétlenül, mint Tisza Kálmán tette a szászokkal, a mikor a lapok nem érve politikáját, megámtadták érte és azt mondták, hogy a nemzetiségekkel paktál.

Avagy ugy akarunk magyarosítani, hogy román testvéreinknek odakiáltjuk, hogy: k u t y a o l a h ! ?

— És elidegenítjük magunktól az által, hogy mellőzzük őket ott, ahol csak lehet?

Fordult elő erre eset?

Igen. B a b e s s a i, a ki magyar állami ösztöndíjjal lett kitanítatva a budapesti orvosi fakultáson s a ki jelenleg B a b e s i u név alatt Bukarestben él.

A kitünő orvost, aki már tudott magyarul érezni és gondolkodni is, egy alkalommal egy megüresedett e g y e t e m i rendkívüli tanári állásnál mellőzték és helyette egy érdemtelent neveztek ki csak azért mert éppen ebben az időben voltak a román nemzetiségi kérdések a szónyegen s mert B a b e s valamikor román volt. Természetes, hogy az ilyen melleszes keserűséggel tölti el egy önérzetes ember szívet és meggyőződését vele azt a nyelvet, a mely miatt őt háttérbe szorították. G. f.

A Csokonai-kör közgyűlése.

Debreczen, apr. 22.

A debreczeni Csokonai-kör tegnap déle 1/2 11 órakor tartotta rendszeres közgyűlését, a város háza nagytermében. Jelen voltak a gyűlésen:

Géresi Kálmán, Lengyel Imre, Szilágyi Károly, dr. Bakonyi Samu, dr. Szánthó Sámuel, dr. Kardos Albert, Csiky Lajos, Csanak József, dr. Kovács Sándor, K. Tóth Kálmán, dr. Balassa József, dr. Öreg János, Gulyás István, Márton Imre, Toth Béla, Puky Gyula, Szabó József, dr. Tüdös János, Kosa Barna, Zolthay Lajos, Stahl Gáza, dr. Bakányi Miklós, Szekő István, Komlóssy Arthur, Kölcsey László, Toth Ferencz, Sztancsek János, Komlóssy Dezső, dr. Kőrösi Kálmán, Szilágyi Imre, dr. Nagy Zsigmond, Katona Imre, többnyire választmányi tagok.

Géresi Kálmán alelnök megnyitván a közgyűlést, bevalija, hogy a kör múlt évi működése szerény volt; ezt azonban nem tartja aggasztó jelenségnek.

Rövid visszajáratást vetve a kör működésére, tudja, hogy Vértési Arnold, a kör elnöke, ezen állásáról lemondott.

Indítványozza, hogy ugy a lelepett elnöknek, mint a városunkból eltávozott val-

tagoknak, jkönyvi köszönet szavazzassék. (Hely-slések.)

Dr. B a k o n y i Samu főtitkár felolvasa az 1894-iki évi jelentést, melyet lapunk más helyen egész terjedelmében közlünk.

K o m l ó s s y Arthur és S z i l á g y i Károly rövid észrevételeket tesznek az évi jelentésre. Szilágyi Károly az iránt kerp fölvilágosítást, hogy a módosított alapszabályok mikor fognak elkészítettetni s megerősítés végett felküldetni?

Géresi Kálmán azon megnyugtató kijelentést teszi, hogy az alapszabályok már elkészültek s a legközelebbi választmányi ülés után megerősítés végett felterjeszhetők lesznek.

Olvastatik a pénzárnok évi jelentése, melynek főbb adatai bent foglaltatnak a választmány évi jelentésében is. A számvizsgáló bizottság a pénztári teljesben találván, Toth Béla pénztárnoknak a telmentvény megadatit s ugy neki, mint a számvizsgáló bizottságnak, jegyzőkönyvi köszönet szavazzatik.

Vértési Arnold elnök Debreczenből Budapestre költözvén, a kör elnökségéről lemondott. A választmány sajnálattal veszi tudomásul e lemondást, indítványozza, hogy a lemondott elnök érdemei jkönyvben megörökíttessenek, válasszassék a kör tiszteletbeli tagjává s örökös tiszteletbeli elnökévé.

A választmányi javaslata egyhangu lelkedéssel elfogadtatik.

A választmányi javaslata, hogy a kör elnökévé S z é l l i Farkas kir. táblai tanácselnök kiáltassék ki. A javaslat egyhangu elfogadtatván, Géresi Kálmán fölkéri Szilágyi Károly, dr. Tüdös János s dr. Öreg János kortagokat, hogy az újonnan választott elnököt hívják meg a közgyűlésbe.

Míg a küldöttség oda járt, az alatt beadattak a szavazatok a választmány kiegészítésére. A szavazó lapokat Márton Imre és dr. Szánthó Sámuel szedték össze.

A választmányból sorrend szerint kilépnek 1895-ben:

Csanak József, Kosa Barna, Nemes Kálmán, Puky Gyula, Szell Farkas, K. Tóth Antal, K. Tóth Kálmán, Dr. Tüdös János, Dr. Tüdös Kálmán, Zádor Lajos.

Elköltözött: Nyers Lajos.
 Elhalálozott: Domokos Kálmán.
 Kilépett: Kovács János.

S z é l l i Farkas újonnan választott elnök a közgyűlés tagjainak eljenzése közt megjelenvén, Géresi Kálmán üdvözli őt s felkéri, hogy az elnöki tisztelet sziveskedjek elvállalni.

S z é l l i Farkas köszönettel fogadja el az elnöki tisztelet s igéri, hogy a legnagyobb kötelességérzettel fogja azt betölteni. Debreczen városa és annak társadalma iránt már ayjától és nagyatjától örökölte az előszeretettel, ő maga is a debreczeni alma maternek köszönheti azt, a mit kivitt magával az életbe. Csokonai emléke iránt nagy kegyelettel viseltetik s örömmel fogadja el a Csokonai nevet viselő kör elnökségét.

Lelkes eljenzés követte az új elnök szavait s valóban nagy szerencsének tarthatjuk a körre nézve, hogy sikerült elnökül megnyerni Szell Farkas urat, kinek ugy irodalmi érdemei, mint rokonszenves egyénisége, valamint magas társadalmi állása teljes biztosítékot képeznek a mellett, hogy a lehető legjobb kezekbe tétetett le a Csokonai-kör jövője.

A f. évi költség-előirányzatnál, azon tételnél, mely 1000 frtot vesz kombinációba az emlékkertek kerítésének kijavítására, Lengyel Imre fölhívja a kör figyelmét azon vandál pusztításokra, melyeket pajkos cinyből, vagy éretlenségéből, az esti homály leple alatt részint az emlékkertekben, részint azoknak kerítésén elkövetnek. Kéri a kör tagjait, hogy társadalmi uton is hassanak oda, hogy az ily pusztítások megzúnjának s azon véleményben van, hogy különösen a helyi sajtó komoly folszólásai képesek lennének a pusztításoknak gátat vetni.

K o s a Barna rámutatva e pusztítások legfőbb tényezőire, a rakonczatlan ipariskolai tanoncokra, kik kedden és pénteken este, midőn az iskolából kijönnek, a legnagyobb botrányokat idézik elő az utcán, törnek, zuznak és ordítanak (sőt a védtelen nőket meg is tamadják), azt hiszi, hogy itt keveset használ egy a társadalmi, mint a hirlapi folszólás, hanem igenis használna az, ha a rendőség nagyobb gondot fordítana, — különösen kedden és pénteken este, az emlékkertek környékére.

Ezen eszmecsere után, melynek eredménye az lett, hogy a társadalmi és hirlapi uton történendő tiltakozás mellett a rendőrfőkap-

LOLYERTYAK
 A legújabb...
 446)

onság!
 szövet, diszek,
 kelmék
 és
 rnyókben.
 választék
 gyermek
 nyekben
 yenes Lajos-nál
 arosház épület.
 etéseket
 on fogad el a
 RECZEN"
 ivatala
 ház 1828. sz.

oden
 olfstrasse Nr. 4.
 és ismert legol-
 bli nő lodenekben.
 rmentve.
 hirnek örvendenek.

reczenben
 szeköttetés.)
 vállalat és
 ol gépgyárosok
 te.
 tő
 át;
 etőgépet.
 nemű más gaz-
 ket
 ak mellett.
 társa.

tány ur ismétellen fölkeretik arra, hogy a vándor pnsztitásokat nagyobb rendőri erővel igyekeztek lehetőleg meggátolni, felolvasatott a választmányi tagokra beadott szavazatok eredménye. E szerint a választmányból sorrend szerint kilépett, elköltözött, lemondott és elhunyt tagok helyébe bevalasztattak:

Csanak József, Kósa Barna, Nemes Kálmán, Puky Gyula, dr. Balassa József, Könyves Toth Antal, Könyves Tóth Kálmán, dr. Tüdős János, dr. Tüdős Kálmán, Zador Lajos, dr. Varga Balint, dr. Korössi Kálmán és Hamar László; — többnyire mindannyian 27 szavazattal. Dr. Wolafka Nándor is, tekintettel klasztrikus magyarságu beszédeire és szöfűzés-re, kapott egyhangulag egy voksot; egy néhányan valamivel meg emelést kaptak.

Több tárgy nem léven, a közgyűlés déli 12 órákor, az új elnök éltelesévei véget ért.

A „Csokonai-kör“ évi jelentése.

— Felolvasatott a „Csokonai-kör“ ápr. 21-iki közgyűlésén. —

Tisztelt közgyűlés!

Körünk az elmúlt évben is hiven igyekezett Debreczen társadalmi életében és kulturális fejlődésében reá váró feladatait teljesíteni. Ez év tapasztalatai is meggyőztek bennünket arról, mily nagy szüksége van városunknak a Csokonai-körre, hogy legyen haladásunknak olyan tényezője, mely e nagy magyar emporium emelkedésére vezető eszméket tolvassa, megerlelje és azok megvalósítását folyton sürgetve, a társadalmi tevékenységet hol irányozza, hol kélő alakba öntve s a nagy közönség lekeben a szép és jó iránti érvelst szüntelenül ébren tartva, a nemzeti cultura iránti lelkesedése: felkölve és táplálva: lépe-sőlésre mindinkább megközelíthessük mindnyajunk szívében élő eszményünknek, Debreczennek, a magyar nemzet erős városának jövendő nagyságát.

A mi örökön azonban e nagy munkára magában véve elégtelenek. — Körünk fennállása óra megmutatta, hogy hivatását szerzi, hogy közléseiket a rendelkezésre álló szerény eszközökhöz képest buzgalommal törek-szik befejezni. — A Csokonai-kör batran hivatkozhatik eddigi közé tett évi jelentéseire, a melyekben mindeoki elfogulatlanul megítélheti, működésének eddigi eredményeit. Joggal hihetjük, hogy azok, utan senki sem sajnálhatja azt az áldozatot, a mit a kör támogatására fordított.

Mi tagtársaink áldozatkészességét a csekély tagsági díjon felül nem is igen vesszük igénybe, és megis azt kell tapasztalunk, hogy körünk bajainak száma alig gyarapodott. Pedig míg más, a Csokonai-körhöz hasonló célú testületek tagjai közé, — hogy csak a szomszéd Nagyváradon munkálkodó Szilgiet-i-társaság, avagy a szegedi Dugonics-társaság példára hivatkozunk — nem mindenki juthat be — a mi szervezetünk egészen más szempontból indul ki, midőn sorompóit megnyitotta a társadalom minden tisztességes elemének, hogy a közös jóra irányuló munkából a maga részét mindenki kivéhesse.

Ennek dacára azt látjuk, hogy a Csokonai-körbe, mikor a régi felolvasó körből alakult, a kezdet nehezességét tekintve igen örvendetes számmal léptek be a tagok. — Ezek közül azonban öt év alatt igen sokan elköltöztek, elhaltak és sajnalattal kell konstatalunk, hogy a szaporodás, tekintettel öt esztendői munkálkodásunkra, éppen nem felel meg ez irányban táplált reményeinknek. — Ezen kétségelen tény őszinte bevalásával ket jelenlére kívánunk rámutatni, a melynek jövő orvoslása — bizton hisszük — a tisztelt közgyűlés minden tagjának forró óhaját képezi.

Az egyik nem éppen örvendetes jelenség az, hogy dacára az alapítványi összeg aránylag csekélyebb mértékének, körünknek ma is csak keves-ei van több alapítói tagja, mint volt a régi felolvasó körnek. Nem keressük ennek okait, csak kérjük a debreczeni társadalom mindazon tehetősebb tagjait, kik közül oly sok szazan annyi ezer példával szolgáltattak már a közös iránti áldozatkészesség fényes tanúbizonyságait: támogatassák ala pitványaink kál körünkét is. Emlékeztöket híven fogjuk megőrizni az utókorra szóló mindazon alkötésekben, melyeket kezdeményezni, előbbre-vinni a Csokonai-körre meennyire eszközöl megengedik, mindenkor feladatainak fogja ősmerni.

A másik szintén kevés-e buditó jelenség a melyre rá kell mutatunk, az a kép, a melyet agyunk száma a különböző társadalmi elemek szerinti az arányban mutat. — A Csokonai-kör működésének legerősebb biztosítékát a társadalmi erők egyenlítésében kívánja megtalálni.

A kör mekteremtői előtt olyan testület lebegett, a mely Debreczen minden intelligens társadalmi rétegének legjavát magában foglalja, hogy egyfelől a közösczélök szorgaltatása az erők közrehatását biztosítsa, másfelől meg az egységes magyar társadalom mekteremtését is elősegítse. Tagjaink között képviselve is van minden társadalmi osztály, csak egy osztályunk az, melyből legkevésbé, aránytalanul csekély számu tagokkal dísekedhetünk. Mg bírói, ügyvédi, tanári hivatalnok — és tisztviselő karunk, kereskedés és

iparosa osztályunk, nagyobb föld birtokosaink, ha nem is olyan számban, a melynel jóval nagyobbat nem kellene óhajtanunk, megis elég tekintélyes arányban foglalnak helyet tagjaink között: addig társadalmunk egyik igen tiszteltre méltó eleméről a tulajdonképpeni debreczeni polgári osztályról, meg mindig nem lehet elmondani, hogy a Csokonai kör iránt megfelelő mértékben felmelegedett volna.

Pedig erről az osztályról, a melynek hazafisága, bölcsessége és áldozatkészége, a mely a mult minden viharainak kitélt városunkat sok századok pártos harczaiban megtartotta és intézményeit annyi sok dúlás ellen megtalmazván még istápolni tudta és a maga oszóságával a jelen fejlődés és a jövő nagyság alapjait is megvetette: erről a mi tipikus magyar polgárságunkról még csak föltenni is lehetetlen, hogy lelkesedni, tenni, hatni ne tudna mindazon eszmékért, a melyekért való munkás küzdelmet a Csokonai kör mint legelső feladatát írta zászlójára.

Ha pedig a közpolgári osztályunkban rejő és valljuk meg őszintén, az újabb időkben nem eléggé igénybe vett erkölcsi töke értéke iránt tisztában vagyunk: akkor, tisztelt közgyűlés, ketsegetlenül rajta kell lennünk, hogy ezen nagy erkölcsi tökét mennél nagyobb mértékben körünkbe vonjunk, ereklődésért felköltjük, czéljaink iránti fogékonyságát fokozzuk, támogatását megszerezzük és biztosítsuk. A Csokonai-kör előfaját úgy nevelhetjük nagyra, gyümölcsöt úgy gyarapíthatjuk, ha gyökerei mennél szélesebben és mélyebben terjednek és erősödnek.

A tagok számbeli gyarapodását nyomon fogja követni a munkálkodásban való buzgóság emelkedése és jövő jelentés-inkeben mindinkább serkenő örömmel szomolhatunk be működésünk, melynek mult évi képet egyébirant fobb vonásai szerint következőkben van szerencsénk megismertetni.

Irodalmi tereen legtöbb erőnket a kör régohajtott evkönyvének kiadására tartottuk fenn. Ez is nem magyarázatul szolgál a felolvasások számbeli apadásának. Volt nevezetesen egy felolvasó üléssék, a városkha termeben, a melyen Dr. Kardos Albert mutatta be a „Debreczenről körről“ szölo irodalom történeti tanulmányát és János Zoltán olvasta fel a debreczeni Casino Kazinczy pályázatán első díjat nyert „Karacsöny György“ című verses elbeszélését.

Megünnepeztük továbbá, mint mindig, ez évben is Csokonai Vitéz Mihály születésének évfordulóját olyan fényes estélyiel, mely külső képeben is és a látogatottság szempontjából is egyike marad körünk legszebb sikereinek. — Az „Arany Bika“ szölo dísztermet mindan zugában betöltő ünneplő közönség körében számos vendéget is tisztelgettünk, közülük Kossuth Ferenczet és irodalmunk ket olyan jeleset, mint Thaly Kálmán és Illyes Balint. Az estélyen Géressy Kálmán alelnök előköt, ki megnyitó beszédeben Debreczen culturális haladását és a jövő feladatait vázolta. — Majd E. Kovács Gyula, a költő-művész, körünknek ezen leikes és munkás barátja olvasta fel az 50-es évekről megörzött „Debreczeni emlékeit.“ — Szabolcska Mihály három költeményét Jánosy Zoltán adta elő, Komlósy Arthur pedig benutatta Csokonai Vitéz Mihály atyjának, Csokonai Vitez Józsefnek nagyérdük naplóját. — Az estély sikerét nagy-an emeltek a debreczeni daleylet és a földiskolai asszokar által előadott s a közönség lelkes tapsaival fogadott Csokonai-dalok.

(Folyt. köv.)

Debreczeni lóversenyek.

Debreczen, ápr. 22.

A debreczeni tavaszi lóversenyek tegnapi előtt, szombaton s tegnap, vasárnap d. u. tartattak meg, rendkívül nagy érdeklődés mellett. Városunk részben a lóverseny, részben az országos vásár folytán, e ket napon olyan élenaséget mutatott, minő csak a világvárosokban tapasztalható. Olyan nagyilyenkor az idegen forgalom, hogy becsületre valnek az bármely nagy városnak. Szahodák, vendéglők s mulató helyek zsúfolásig tömve vannak s az idegeneknek nagy része drága pénzert se tud szállást kapni.

A zona-korszak behozatala óta ismét megelénkíttek vasárnap s a debreczeni szabadság ismét régi fényében kezd ragyogni. Maga az eglolt azonban nem ragyogott. Mindket napon szürke tavaszi felhők borították az eget, elazással fenyegetve a lóverenyre kiranduló, világos ruhába öltözött szép leányokat és asszonyokat. A tavaszi divat azonban, hala Jupiter püvisuának, ki nem engedte kinyitni az eget csatornáit, nem lett veszélyeztetve, sőt a borogós, de kellemes tavaszi idő, meg nagyobb vonzerőt gyakorolt, mintha meleg verőfény arasztotta volna szét sugarait.

Szombaton már kora d. u. kocsi kocsi után robot it ki a versenyterre, hol a katonai zenekar játszott szelbén, szebb magyar nótákat. A ter tarka és elenk képet mutatott. A sport férfiak, köztük számos mágus, a megye és a közeli vidék földbirtokosai, régi szokás szerint, itt adnak találkozó a debreczeni előkellő közönségnek.

De emcsak az előkellő közönség, hanem társadalmunknak minden rétege képviselve

volt a néző közönség sorai közt; a sport-szervevény ma már a legszélesebb körökben hódít s a totalisateura nemcsak a gazdag emberek, de a szegényebbek is megresztiroznak egy pár frtot; általában azt mondhatjuk, hogy nem annyira a lóverseny, mint inkább a totalisateur, a nyeres remene, vonzza a közönség nagyobb részét. Hogy aztán e reményes ritkan válik valóságga, az sajnos dolog ugyan, de hat a ki játszik, az legyen elkészülve a veszteségre is.

A verseny-pályát hosszú póznakon lengő zászlók határolták. A fedett tribün annyira zsúfolva volt, hogy szinte az összereskadástól lehetett tartani. A tribün háta mögötti köröadő csoportosultak a fogatok: ketős és négyes fogatok, hinták, batárok, parkkocsik és a furcsa szerkezetű gitek egész kocsi-torlaszt képeztek. A közönségnek takarékosabb része a helyi vasut vonatáig rándult ki a verseny terre.

A közönség izgatottan várta a verseny kezdetét. Fel három órákor fölhangzott az első csegetés s kezdetet vette a verseny, melynek eredménye a következő:

1. Nyeretlenség elődó versenyen (1200 korona egyleti díj, melyből 200 korona a második lő. Tavolság 1600 méter.)

A nyolcz nevezett lő közül futott három. Első lett Hoffmann Lipót százados Pitykaje, lovagolta a tulajdonos; jó második a Harkányi Andor Tanczmester e, lovagolta gr. Pejacssevich Albert, harmadik a Wolford Miklós Linkája, lov. Szemere Károly főhadnagy. A totalisateur fizetett ket frtra hatot, ötre tizenötöt.

A Debreczen szab. kir. 100 dr. es. és kir. arany díjért 1400 méter távolságra futott 7 lő. Könnyen győzött a Fruska (Geiszt Gaspár lova) lov. Calm Oszkár főhadnagy. Második lett Pille (Dobó Istváné) lov. Szemere Károly főhadnagy s a harmadik Remeny (gr. Bethlen Károlye) lov. saját maga. A totalisateur fizetett 2: 4: 5: 12.

A Hortobágyi díj, melyből 1200 korona a győztest, 200 kor. a második lovat illeti a Chernel György Öreg ur nevű lovaé lett melye Bathiány Gabor gr. lovagolt, második Hervad (Geiszt G.-é) lov. Calm. O., harmadik Varázs (Purgly Lászlóé) lovagolta maga. A 14 nevezés közül csak hat lő jött scrompóba. Totalisateur 2: 4: 5: 10.

Legszebb verseny volt az eladók gátverseny. (1000 kor. tav. 2400 m.) 14 nevezésből indult 8.

Jó startolás után, egyenletes haladásban együtt mentek az ut felén tul. — Első lett Elsa (Geiszt e) lov. Calm. O., második Tekergő, lov. magas tulajdonos gr. Bethlen Károly, harmadik Scylla (Harkányi J.) lov. gr. Pejacssevich Albert, Tot. fiz. 2: 3: 5: 8.

A Szentgyörgyi akadályverseny 1200 koronájért, 4000 m. pályá befutására 12 nevezésből 4 lő állott startothoz. Első lett Merhal Ernő Vadorzója, lov. gr. Horváth Tholdy R. hgy, második Beewax (Rohonczy G.-é), lov. gr. Stahrenberg, harmadik Harkányi János Barabárája, lov. gr. Pejacssevich A. Tot. 2: 15: 5: 37.

Utolsó volt az eladók akadályverseny e. 3200 méter hosszú pályán, 1000 koronáért. Volt 15 nevezés, ittött 5 lő. Kemény küzdelem után elsőnek érkezett Paris (gróf Bethlen Károlyé) lov. maga, második Cendrillon, lovagolta a tulajdonos Révész Balint százados, harmadik Mac Kinley, lov. br. Pletzger R, a tulajdonos. Tot. fiz. 2: 7: 5: 17.

Tegnap, vasárnap d. u., még a szombatinál is nagyobb közönség jelent meg a versenyekre; az idő valamivel szintén kedvezőbb volt.

A tegnapi versenyek eredménye a következő volt:

A nyeretlenség elődó versenyen (Első díj 1000 korona, második díj 200 korona) 16 nevezett lő közül hét indult. Első lett csekély különbséggel Dégenfeld Imre gróf Hugonja, lovagolta Calm Oszkár főhadnagy. Második Geist Gaspár Hervadja lov. Forster L. Harmadik Pityke, lov. tul. Hoffmann Lipót százados. Totalisateur 5: 8: 2: 3.

A totalisateur versenyben (Első díj 1500 kor, második díj 200 korona) elsőnek könnyen beérkezett Geist Gaspár Rózsákája, lov. Calm Oszkár főhadnagy. Második Chernel György Csobanczája, lov. Bathiány Gabor gróf. Harmadik Geist More II-je lov. Pejacssevich Albert gróf. Tot. 5: 14: 2: 5.

Az Eladó verseny (Első díj 1000 korona, második díj 200 korona) győztese Harkányi Andor Tanczmester e lett, lov. Pejacssevich Albert gróf. Második Pityke Hoffmann Lipót százados. Harmadik Varázs lov. tul. Purgly László. Tot. 5: 36; 2: 14. A győztes lovat megvette Merhal Ernő kapitány 1350 koronáért.

A nyulási gátversenyben. (Első díj 1200 korona, második díj 200 korona) elsőnek érkezett be könnyen Dégenfeld Imre gróf Juczija lov. Bathiányi Gabor gróf. Jó második Geist Gaspár Elsája, lov. Calm Oszkár főhadnagy. Harmadik Tekergő lov. Bethlen Károly gróf. Tot. 5: 13; 2: 5.

A nagy akadályversenyben. (Első díj 1500 korona, 200 korona második díj.) 15 nevezett lő közül három indult. Első lett három lő hossal Merhal Ernő kapitány Vadorzója, lov. Horváth Hadik Endre gróf.

Második Dégenfeld Imre gróf Raisonja, lov. Stahrenberg, G. gróf. A harmadik lovas; Bathiányi Gabor gróf főhadnagy G a r d ája az akadálynál lovasával együtt elbukott, de sem a tulajdonosnak, sem a lonak nem történt semmi baja.

A versenyek utolsó pontját a mezei gázdák versenyé képezte. Kilencz lő indult, melyek közül társait jóval megelőzve elsőnek jött be Parti Ferencz 7 éves Linkája, második Muroni Ferencz 6 éves Galigója, harmadiknak Janky István 7 éves Szellője, negyedik Geller Jozsef 10 éves Zivarja. Az első 50, a második 30; a harmadik 20 és a negyedik 10 frt díjat nyert.

A versenyek tegnap is este 6 órákor értek véget.

Határidő-naptár.

Találkozó szerdán és szombaton d. u. a Gönczy egyesület Otthonában. Színházi előadások kezdete este 7 órákor.

Ujdonságok.

* A debreczeni lovaregylet közgyűlése. A debreczeni lovaregylet a szombati lóverseny után esti 8 ó tartotta meg évi közgyűlést a városkha nagyeremben Simonffy Imre, kir. tanácsos, polgarmester, egyleti elnök vezetésé alatt, Felolvasatvan és hitelesítve a mult évi jezikönyv, Engeszer József tükár terjeszté be évi jelentést, melyből kivesszük a következőket: A tagok száma az idén is növekedett, a jegyek elkelése is sokkal nagyobb volt. A mult évben a totalisateur egyletre első jövedelme az első napon 214 frt 49 kor. volt, az idei verseny első napja 536 frt 04 kor. hozott a totalisateur által a lovas egylet számára. — Jelenti, hogy gróf Pejacssevich Zoltán a tagok sorába akar lépni. Az alap szabályok jóváhagyása a miniszterium részéről még meg nem érkezett, de az illetékes helyen sürgetni fogja. A gyűlés a tükári jelentést köszönettel tudomásul veszi és az elnököl polgarmestert megbizsa, hogy szabadon intézkedjék, es ha szükségesnek látja, — a pályafelügyelőnek fizetését emelje fel, — a tükárt pedig utassák, hogy az épületet újra hatévre biztosítsa. Harkányi Andor igazgatósági és választmányi tag szölo fel ezután es inditványozza, hogy a tribün zártjegyi helyeinek egy része, mutau az eléggé ugy sem kel, páholyokká alakítsák át, a páholyok ára pedig felemeltessek. Intézettsék továbbá felterjesztes a miniszteriumhoz, hogy részéről is emelje a díjakat, a lovaregylet is emelni fogja. Az igazgatósági ülésszénivaát május hónapra tervezti Budapestent, melyet egy rendkívüli közgyűlés fog követni Debreczenben. Harkányi Andor összes indítványát a közgyűlés magáévé teszi. Ezután az elnökségnek igazgatóságnak és választmányának a főmevítvány megadatik. Ura Harkányi Andor, igazgatósági tag szölo fel ezután, hogy az egész közgyűlés köszönet-tét és bizalmát tolmácsolja Simonffy Imre elnöknek s kéri, fogadjja el újra az elnöki tisztelet. Ezután mezejtették a választást. Alelnök lett a lépő Botka Béla helyett gróf Szapáry György igazgatósági tagok: Harkányi Andor, gróf Bathiányi Elemér, Bobori György, gróf Dégenfeld Imre. — Választmányi tagok: gróf Bathiányi Elemér, Bobory György, Chernel György, Bró Dégenfeld Imre, Geist Gaspár, Gencsy Albert, Harkányi Andor, Horthy István, Kiss Sándor, Maoton László, br. Podmaniczky Géza és gróf Bathiányi Gabor. — Az ülést tárgya kimerítettéven, Simonffy elnök újra köszönetet mond a megjelenőknek és az ülést bezárja.

* Színház. Szombaton a „Szó k i m o n d ó a s s z o n y a g - o t i s m é l t é t k , azon szerepváltoztatással, hogy Lefebvre örmester szerepét H a d a i j á t - z o t t a , meg pedig igen jól. Hadinnak nagy előnye az, hogy nem pusztán népszimzímvesben, melyekben páratlan, hanem operettekben és drámákban is lehet játszani. Sokódalú színész ő, kinek tehetsége még mindig emelkedő felben van. Tegnap a „Bánya mester“ operettet adtak, Roderich herceg szerepében Németh János-al, Martin szerepében H a d a i v a l . Mindketen gyakori tapsokat arattak. A többi szerepek ismert kezekben voltak. — Ma a „Télen-czímű népszimzím, holnap a „Bőregér“ operette, holnapután pedig „Az erdő szépe“ adatik.

* Hangverseny. A nyiregyházai evang. reform. egyház építkezési czöljaira folyó évi ápr. hó 27-én a városi színházban jötekonyczre-lu hangverseny tartatik, a következő műsorral:

I. Szakasz.

1. Talpra magyar. Huber Károlytól Énekl: a városi dalárda.
2. Rézleletek a Szent-iván éji álom-c-ből. Mendelssohn-Liszt. Zongorán előadja: Heuman Klára k. a.
3. A komikus. Magánjelenet. írta: Kürthy Emil. Előadja: Sovány Dező.
4. Lili keringő. Banfi Sándorfol. Énekl: Lukács Ilonka k. a. zongorán kísér: Lukács Margit k. a.
5. Magyar dalok. Duett. Énekl: Lukács Ilonka k. a. és Rohoska József ur.

II. Szakasz.

1. Dialog. Előadja: Jósá Mártha k. a. és Maurer László ur.
2. Gordonka-solo. Előadja: ifj. Pazár István ur.

3. Magyar dalok. rás ur, zongorán kísér

4. Czimbalom-solo ur, a m. kir. operaház művésze.

5. Előszöbrok és 1-ső kép: Hit, 2-ik kép: Lopot, 3-ik kép: Paris, 4-ik kép: A pá, 5-ik kép: „Jón, 6-ik kép: Apolló

A csoportokban re Norbertné urhőgy, Battke, Fejer Juliska, Gredig na, Lukács Iren, Lukacs Erzsike, Marky Józsa, Mádith, Szópkó O.ka. Szó, Krisztina, Zoltan Borisk asszonyok.

Rendezik: Dr. Récz Gaál Gyula urak. — Az az ipartestület Szent-Miben.

* Templomi ve május hó 13-án, pütkös, reskei ref. templomban szünetelt kezdete előtt, többen összeveszték s v rübl köztük a dolog a te kedüsből kifolyólag husz lottak padjára kik feltett vszvek, mely mind a 20 láta s következőképen János és Sipos Sandort Sándor Imre, Szalágyi József, Kis Józsefet, V János, Csizmadia Imre 3-3 havi fogháza és 1 re, Pozsgai Sándort 2 penzbüntetésre, Gombos es Sipos Józsefet 1-30-30 frt penzbünteté

Cseke Józsefet és Orban elzárá-ra, es 20-20 frt dák Imrét 14 napi elzárá büntetésre és végül Szab zárásra es 10 frt penzbü vádolt közt 11 felebbez

többiek azonban bellenug rágalmazás a Vikár Béla című folyóiratban valami czikk annyira ostoba s anny a tájékozatlanság és rossz a szuszogot, mint inkább sz szerző tránt, kinek aligha kereké!

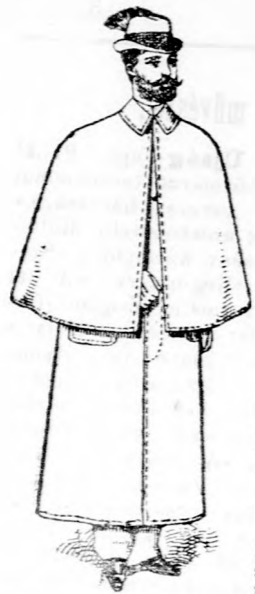
* Zsebtolvajok. tik napoként, a miota a tolvajokat a rendőrségre, vasáros népek közé és pedig a másikon csipők. Tegnap is riadalom, riad hol itt hol ott fogtak rendőrök. A II. kerületi k ként vittek be tegnap is kat, köztük Császár asszony, Lakatos Rozália nerü, a rendőrség előtt büntetett asszonyokat, Kis Agnes, Vorós Terka Hagymas Teréz, a kik sz ben kótoraszak, de rajta

* Rézger, vagy vés esőddület okozott a magazin előtt tegnap délut tuskodása. Korponai Sánd jessen meztelenül szaladg visza. Egy rendőr K o r tette es bekísérte a II. sághoz.

* Borzasztó szer rásnak — Nyiregyhá ha — mint Uri kollega s a j á t s z e m e i n k k e v i d é k e s z e t i e l a p r . 21 detési közt, hol egy K o . -Occasio című hirdetés mondja: a t e t i i d e n a jánlom köszönetem s t b . a i a t felszik Nyiregyhez v a nak, hogy ott a t e t i i d e n y .

* Czipót lopott. A asszonyt vittek be az egyi kapitánysághoz azzal a par óta a czipész sátrak között mit csak ellopott. Ma vélet fogták meg, a mikor Kira czipészmeztől egy pár kye zett elemelő. Az asszonyt, előt azt valotta, hogy az kedves ajándékok vinni, es pót, mivel a czipész nem tetését, szabadon eresztették

* Debreczen halot 1895. április hó 14-16i apri vetkező halálások történte év g kath. vörheny. V g Er vörheny. Jeney Julianna 28 özv. Bakó Jánosé 60 év. József 7 hón. Luther görös 63 év. ref. tüdőlob. Racz tüdőgümőkör. Kocsis János szivbaj. Kocsis Róza 10 es Makra Lajos 7 év. ref. béltü van 10 év. ref. tüdőlob. N év. ref. tüdőlob. Nagy Ilo cök. Ekl János 9 het. re methi Katalin 5 hón. ref.

Vizmentes tirolói LodenHavelok8frt. ugyisintén vizmentes teveszörből 12 frt. Lodenöltönyök minden színben kaphatók.

Neumann M.

budapest-bécsiczig-nél Debreczen, fő-tér, a magy.kir.postá-
val szemben. Vi-
déki megrendel-
ésekhez mellé-
t eszközöltetnek.
Megnemfelelő árak
szivesen kieserél-
tetnek. (4)

KARDOS LÁSZLÓ-nál

beszerezhető
a biztos színű
ruhazefirek.
Dus választék áll a t. kö-
zönség rendelkezésére,
az olcsó fajoktól
a legfinomabbig.

Kivanatra készséggel küldetik minta-
gyűjtemény. 1. (168.)

Pályázati hirdetmény.

A debreczeni ev. ref. egyház tulajdonát
tevő Szechenyi utcai lelkeszlak javítási, rész-
ben átalakítási munkálatai biztosítására pályá-
zat hirdettetik.

Felhívotnak a vállalkozni kívánók, hogy
zárt ajánataikat f. évi apr. hó 26-ik napjáig
az egyházi hivatalban adják be. Az ajánatok
feletti gazdasági szakbizottság, esetleg a
presbyteri közgyűlés fog határozni. A festő
munkákra szóló ajánlatot a többi munkálatoke-
től elkülönítve kell kitüntetni. A munkákat f.
é. május hó végére teljesen befejezendő. A
terv és költségvetés az egyházi irodában a hi-
vatalos órákban megtekinthető.

Debreczen, 1895. apr. 19-én.

Szinay Gyula

a debreczeni ev. ref. egyház
gazd. szakbizottságának
elnöke.

(175.)

149/1895. V.

Árverési hirdetmény.

A derecskei kir. járásbírósnak
1054/1895 P. számú végzése folytán köz-
hírré teletik, miszerint az alföldi taka-
rékpénztár igazgatósága debreczeni bej-
czég részére Végli Inre sarándi lakostól
390 frt tőke, ennek 1895. évi február
hó 9-től járó 6% kamatai és eddig ösz-
szesen 29 frt perköltség erejéig 1895.
évi március hó 30-ik napján bíróság
lefolgalt és 750 frtra becsült szarvas-
marhákból álló ingóságok **1895. évi
máj. hó 2-án d. u. 4 órakor** évi
kedetel veendő és Sarándon alperes laká-
sán megtartandó nyilvános bírói árveré-
sen a legtöbbet ígérőnek azonnali kész-
pénzfizetés mellett szükség esetén becs-
áron alól is el fognak adatni.

Kelt Derecskén, 1895. évi ápril hó
17-én.

Oláh Géza

bir. kiküldött.

(176.)

198.

Az „István“ gőzmalom társulat GYÁRTMÁNYAINAK ÁRJEJYZÉKE

Az 1887. április hó 18-án Budapesten tartott
általános magyar malom-gyűlésen megállapított
s 1887. évi június 1-én életbeléptetett eladási,
fizetési és szállítási módozatokra vonatkozó
egyezmények szerint.

ITT HELYBEN KÖTELEZETTSÉG NÉLKÜL

Készpénzfizetés mellett, zsákkal együtt:

A	Aztali dara nagyszemű	13.60
B	Szinte » aproszemű	13.00
C	Királyliszt	12.80
1.	Lángliszt kivonat	12.20
2.	Elsőrendű zsemlye liszt	11.80
3.	Zsemlye liszt	11.20
4.	Elsőrendű kenyér liszt	10.80
5.	Közép kenyér liszt	10.40
6.	kenyér liszt	9.80
7.	Barna kenyér liszt	8.80
8.	Takarmány liszt	7.20
9.	Finom korpa zsákkal	5.00
10.	» szákkal	5.00
11.	Durva korpa zsákkal	4.80
12.	» szákkal	4.60

A zsákok súlytartalma, teljsúlyt tiszta súlynak véve.

A. B. 0-6	számig 85 kilogramm.
7. és 8. szám	70
11. és 12. szám	50

Debreczen, 1895. márcz. 17. (2.)

Tőzsdei megbízásokat
jótányosan és lelkiismeretesen eszközöl

Alapított 1885.

Lustig Miksa
bank- és váltóháza Budapest,
Váci-körút 42.

Arad, Győr, Pozsony, Szeged, Sz.-Fehérvár, Szombathely,
Szabadka, Temesvár telephon-állomásra az érdeklődők
telephon után direct irodához fordulhatnak, hol napon-
ként 10-5 óráig az árfolyamok állása iránt felvilágosítást
díjtalanul nyerhetnek. **Telephon-szám 1070.**

(87.)

Bauer és Társa Debreczenben

N.-Péterfia-u. 871. sz. (telefon összeköttetés.)

Gazdasági gépgyár — kútfurási vállalat és

Clayton & Shuttlewort angol gépgyárosok
képviselője.

A jelen évszakra ajánl, könnyen kezelhető

„Planet jr.“ tengeri lökapát;
Kolumbia szabadal. sorbavetőgépet.

Egytetemes **acél ekét** ugym. lánczos ekét, mindennemű más gaz-
dasági gépet, továbbá legjobb

Peronospora **szőlőpermetezőket**
és első minőségű rézgáliczot, a legjutányosabb árak mellett.

Teljes tisztelettel

Bauer és Társa.

„DEBRECZEN“ NYOMDÁJA

(FÖTÉR 1828. SZ. A. CSANAK-DRAGOTA-HÁZBAN. (A m. kir. főpostával szemben)
teljesen újonnan berendezett könyvnyomda.

Elvállal mindenféle nyomtatványokat:
takarékpénztári, kereskedelmi
üggyévi és községi nyomtatványokat.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

KÉSZIT:
Gyászjelentéseket, bál- és lakodalmi meghívókat.
ELJEGYZÉSI KÁRTYÁKAT,
TANCRZENDEKET és ÉTLAPOKAT.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

Vidéki megrendelések **ERDÉLYI ISTVÁN** nyomdai művezető nevére czimzendők.

Nyomdánk, hol északkeleti Magyarország legrégebb és legelterjedtebb politikai napilapja a

„DEBRECZEN“,

és a szintén elterjedt „DEBRECZENI HIRADÓ“ is nyomatik, ajánljuk a helybeli és vidéki
közönség szives pártfogásába.

Hirdetések a „DEBRECZEN“ című lapban a legjutányosabb árak mellett eszközöltetnek.

SZAMLÁKAT, ROVATOZOTT IVEKET, NÉVJEGYEKET,
bor- és rum-vignetteket, falragaszokat,
MINDENEMŰ KÖRLEVELEKET és ÁRJEJYZÉKEKET.

Vidék megrendelések gyorsan és pontosan eszközöltetnek.

POLYÓIRATOKAT és a NYOMDAIPARHOZ tartozó nyomtatványokat lizlés beosztással

jutányos árakon.

Bírósági, végrehajtói nyomtatványok készletben tartatnak.

Vidéki megrendelések gyorsan és pontosan teljesítettnek.

XXVII. évfolyam

Előfizetési árak:
helyben, vagy postán küldve
Égész évre 10 frt —
Félévre 5 „ —
Negyedévre 2 „ —
Égy hónap 1 „ —
Egyes száma 4 kr

A lap szellemi részét illető minden
szeny a szerkesztőre (Fötér 1828)
barmteno küldendő

Előfizethető helyben:
Fotéti K. Lajos könyvkereskedő
és a kiadóhatalban (Fötér 1828)
altól.

Árpád

Sajátszerű kijelentés
»Budapesti Hirlapa, v.
béri, a világot. Azzal
s a korabeli magyar
gyarul Sajátszerűvel
megdöbbenő s épen
neveléssel, mint a
dignálódó vehemenciá-
gyarokban ágaskodó
bélyegezni törekszik
neveléses az az állit-
kissé gondolkodunk fe-
szetes. Mert hogyan is
nemzet, ez a nyelv?
hető, hogy mindjárt
módjára előtermett va-
tán beszélő magyar
szőrmazott volna le-
más befolyás, vegyit
nélkül a mostani mag-
származtatás helyén
ban, s jól illhetik a n-
z ő é k szájába; de a
nyomozás előtt egy-
meg a helyet. Van a-
rubb s célhoz vezet-
Valahol az altáji hegy-
közül felmerül egy-
csak azt tudni biztos-
tozott a kaukázai fajho-
utba eső sivatag pu-
tartó nomádelet után
hegységhez s a Káspi-
Útjában érintkezit
azoktól máig meglevő
nőz. Az Urál vidékén
/finn-ugor) törzseket tá-
közli azokkal saját
szervezetét s cserébe
vét, a nélkül azonban,
azért végleg felhagyna-
rajta a hun-avar-zivato-
besenyők, azok megny-
kazarokra, bolgárookra.

A „DEBRECZEN“

Petőfi diadalutja a v

Körülbelül három év
egy kis könyv jelent me-
Triumphzüge in der Welt
Iratott Brüsszelben 1866.
nyomatott Eberfelden. E-
sen érdekes mi reánk
Petőfiről szól s mert az e-
nek bámulo bódolatát to-
lángszelleme előtt.

Legkivált Kertbeny K-
gőan buzgó tevékenységé-
lyel ő Petőfit idegen nép-
és megszerettette.

Kertbeny Karoly Ma-
Element in Ungarn» szerke-
ben vándorolt ki Németors-
társai guny-jától, nevelés-
bertnek egy hírhedt bu-
lájában.

Ó azzal állt bosszut-
ja — hogy odakünn Német-
san irt, beszélt, igazgott a
mellett. Petőfi költeményein
Dux Albert által fordított
val bejárta Francia, Olasz,
szágot és Svájcot. Az ő re-
a kü föld legnagyobb részt
— és olvasták elragadtatva
mek, mint Manzani, Z-chok
red, Bulver, Freiligrath, H-
Schmidt, lelkesedtek rajta.

De legjobban lelkesed-
fordításokból, természetesen
viszatrüköző zsenijén Hein-
Petőfi kedvence, az

német dálnoka, szintén Pető-
vencz költőjének s maga ke-
kisérte meg Petőfi köte-
való fordítását. Kertbeny er-
kéresének s a kötet megjele-